

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH

ČÍSLO 6

ROČNÍK 2016/2017

Únorové okénko ředitele

Letošní únor byl ve znamení naplňování vize, kterou jsme si na začátku roku vytýčili. V plném proudu jsou přípravy na opravy a modernizaci školy, školky, haly a jídelny. Hlavní úkol letošního roku v souladu s koncepcí do roku 2018 je digitalizace provozu. Spustili jsme přihlašování stravy přes webové rozhraní. O jarních prázdninách proběhla modernizace rozvodů počítačové sítě ve škole vytvořením páteře s dalším centrem (rackem) a jejich propojením 4 optickými kabely a instalací nového serveru tak, abychom po připojení mohli instalovat silnější bezdrátovou síť a nejdříve koncem března spustit zkušební provoz elektronické žákovské knížky a třídnice.

Na jarní prázdniny jsme připravili opravy světel ve sportovní hale. Protože jsou ve výšce 6 metrů, museli jsme použít lešení. Opravovaly se i drobnosti ve škole a školce. Dojednali jsme nákup interaktivní tabule do poslední

třídy 1. stupně a výměnu zbylých tabulí v kmenových třídách na 2. stupni za keramické. Toto proběhne v polovině března. Již v únoru probíhají jednání o opravách na hlavní prázdniny v souladu s vizí roku, ale zde není nic uzavřeno.

Obdrželi jsme návrh rozpočtu na rok 2017 ze strany státu 11,5 milionu Kč na platy a 284 tisíc Kč na pomůcky, vzdělávání učitelů apod. Jako obvykle jeho výše pokryje bez problémů provoz školy i s možností ocenit nadstandardní práci zaměstnanců, ale nepokryje potřebu nákupu pomůcek, kterou dotujeme z obecních a vlastních prostředků.

Bedlivě sledujeme změny ve školství, které připravuje ministerstvo a nyní jsou ke schválení v poslanecké sněmovně a v senátu. Jedná se o dvě zásadní novely. Ředitel školy byl na setkání s náměstkyní ministerstva s řediteli z jižních Čech za účasti poslankyňe parlamentu ze školského vý-

boru, kde se tyto změny představovaly a byla možnost připomínkovat tyto novely. Jedná se o změny ve financování, které jsou nyní v senátu, a kariérní řád, který projednává sněmovna. Osobně nejsem nakloněn ani jedné z novel. Podali jsme daňová přiznání ze závislé činnosti, srážkovou daň, hlášení o povinném podílu, připomínkovali státní rozpočet, vydali zápisové lístky pro přijetí na střední školy, pomohli žákům s podáním přihlášek na střední školu.

Na březen připravujeme výstavu ve spolupráci s ochránci přírody, která bude od 10. března, kdy je v 18 hodin slavnostní zahájení, po celý březen v době školního vyučování přístupná i široké veřejnosti.

Jitka Pavlíčková reprezentovala školu na okresním kole Zeměpisné olympiády, kde obsadila 4. místo, a Eliška Bervidová byla na Konverzační soutěži v anglickém jazyce. Děkujeme za reprezentaci školy.

Granty probíhají dle schváleného harmonogramu. Zahájili jsme vzdělávání pedagogů. Obdrželi jsme gymnastické vybavení, proběhl mentoring vedení školy.

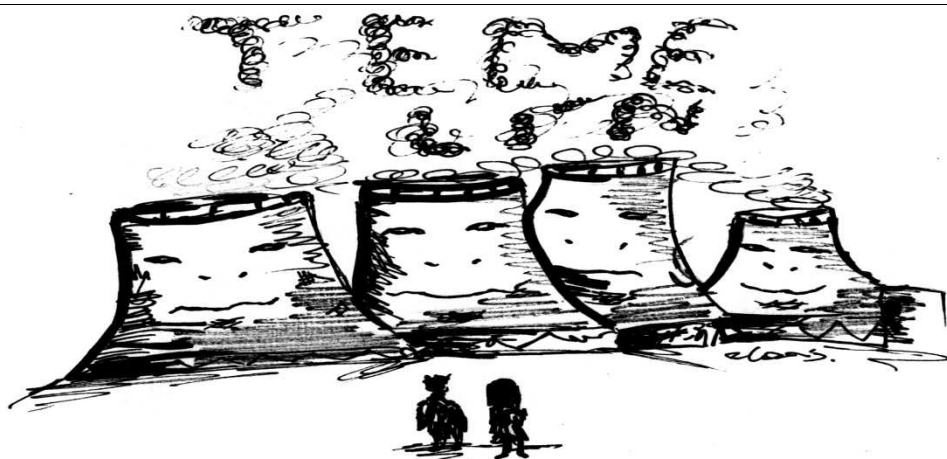
Na konci února odešla ze školní jídelny paní Romana Pavlíková. Děkujeme za vykonanou práci a přejeme mnoho úspěchů v dalším životě. Na uvolněné místo nastoupila slečna Petra Hrstková, která má maturitu v oboru Gastronomie.

Připravujeme ve spolupráci se Spolkem přátel školy na 11. března Školní slavnost. Děkujeme všem sponzorům za dary do tomboly a organizátorům za čas strávený na přípravě akce.

Petr Havlík - ředitel školy

Letem světem

Když mě v úterý 21. února pan ředitel dovezl na místo konání Zeměpisné olympiády, jímž byla ZŠ a MŠ Helsinská, stačilo se už jen podepsat a vyčkat do příchodu všech ostatních soutěžících. Na to, že má olympiáda pouze čtyři kategorie, se nás zde sešlo opravdu hodně, skoro stovka. Nejdříve nám pan ředitel Domu dětí a mládeže

Tábor představil porotce, kteří nás hlídali a později všechny práce pečlivě opravili. Potom následovalo vysvětlování různých věcí ohledně samotné olympiády – například kam se máme podepsovat, kolik budeme mít času nebo že pokud některý z porotců-dozorců u někoho uvidí telefon, vyhodí ho z okna (zavřeného). V prvním testu, ke kterému bylo povoleno používat atlas, jsem získala nejvíce bodů ze tří psaných testů. Druhý svazek papírů, který jsme dostali, byl test znalostí, u kterého jsem většinu pouze tipovala, protože ty pojmy, které zde byly k rozebírání, jsem v životě neslyšela. Třetí test nás zkoušel z praktických činností, kde jsme měli naštěstí výhodu, protože naše kategorie ještě mohla používat atlas, ale starší žáci už nemohli. Myslím, že praktickou část jsem také zvládla docela dobře. Nakonec mi třetí místo uteklo pouze o jeden jediný bod.

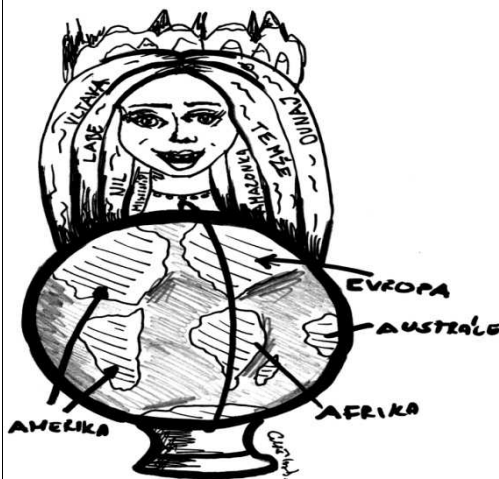
Jitka Pavlíčková

Za humny

Dva autobusy plné školáků z Chotovin vyrazily za slunného únorového dne za oblačky páry stoupajícími z chladicích věží, které nám oznamují, že Jaderná elektrárna Temelín přeměňuje energii obsaženou v uranu na čistou energii elektrickou. Co se naši žáci v informačním centru dozvěděli?

Začala se stavět v roce 1987. Při šetpné reakci se využijí jen 4 % energie obsažené v palivu. Obří areál elektrárny je obehnán žiletkovým plotem. Má dva reaktory. Čtyři chladicí věže se tyčí do výšky 155 metrů a jsou rozkročeny do šířky 130 metrů. Temelín má vlastní mezisklad radioaktivního odpadu. Každý rok se reaktory plánovaně odstavují, aby se vyvezly vyhořelé a zavezly nové palivové pruty. V reaktoru je 92 tun paliva, ale každý rok se vyměňuje jen jedna čtvrtina. Kdybychom chtěli obejít celý areál, ušli bychom přibližně pět kilometrů. Dozvěděli jsme se, jak se šetpí atom. Také už víme, že z pelety vážící 4,8 gramu, kterou jsme drželi v ruce, dokážeme dnes získat během čtyř let tolik energie, která ušetří spalení 880 kilogramů černého uhlí. Pracovníci, kteří vstupují do aktivní zóny, musí chodit celí ve žlutém, a to včetně spodního prádla. Není to však kvůli radioaktivitě, jak se říká, ale proto, aby byli dobře vidět, kdyby třeba někde spadli. Ve velině pracují čtyři zaměstnanci, ale pouze jeden z nich může odejít, třeba se nasvačit. Temelín má nejmodernější vybavení a je šetrný k přírodě.

žáci sedmé třídy

Zápis se blíží

A letos bude poprvé v dubnovém termínu. Určitě to pomůže spoustě dětí, u kterých by ještě v lednu nebylo úplně jasné, zda jsou na školní docházku připraveny. Nic to ale nemění na tom, že spousta rodičů už se obává, jak jejich dítě uspěje, zda umí vše potřebné a je na školu připraveno.

Každý rodič je už ze školky informován, na co mají být k zápisu připraveni. I ve školce se pilně nacvičuje. Jak ale můžete svým dětem pomoci? Co pro ně ještě více udělat?

V první řadě nestrašte děti školou. Kdo někdy neslyšel: Počkej ve škole, tam si vás srovnají! Nebo: Jen si zatím hraj, až nastoupíš do školy, tak ti to začne. Ale právě to může v dítěti vyvolat strach a zbytečně se pak při zápisu dostává do stresu.

Nedělejte ze zápisu soutěž nebo důležitý test. Jde o průzkum, jak jsou rozvinuty předpoklady pro úspěšný nástup do školy. To, že ještě někdo nedozrál, neznamená, že neuspěl. Pouze potřebuje trochu více času. Zbytečným tlakem na dítě mu můžete způsobit mnohem větší psychické problémy než samotným odkladem. Pokud si dítě myslí, že musí za každou cenu uspět, jinak nebudou rodiče šťastni, může neuspět v tom, co by jinak bez větších problémů zvládlo.

Buďte při zápisu ohleduplní nejen ke svému dítěti, ale i k ostatním. Určitě je krásné sdělit si právě získané zážitky s ostatními rodiči, případně probrat aktuální novinky. Určitě tak ale nečiňte v místnosti, kde probíhá zápis. Není nic horšího, než když dítě u zápisu znervózňují smějící se a mluvící rodiče. Ať už vlastní, nebo cizí. Pokud budou otevřené

dveře, poodejděte a nechte učitele pracovat s Vašimi dětmi v klidu.

Určitě nezasahujte do průběhu zápisu. Můžete tak sice učinit s co nejlepšími úmysly, ale při zápisu se nezkoumají Vaše znalosti, ale školní zralost dítěte. Navíc nestálými poznámkami můžete dítě znervózňovat. A opět nejen to svoje.

Zápis je důležitým dnem v životě každého školáka. Pojďme se společně snažit, aby vzpomínky na něj byly pro Vaše dítě radostné a příjemné!

Nataša Havlíková

Do you speak?

Vybraní žáci škol okresu Tábor se valentýnského úterý vydali do Domu dětí a mládeže Tábor, kde se konala Konverzační soutěž v anglickém jazyce. Spousta lidí se vybaví jakýsi závod nebo rvačka o vítězství. Já už vím, že tohle bitva nebyla, protože jediné, s čím by se dalo házet, byly opravdu těžké slovníky.

Když na takovou soutěž jedete, jste plni nadšení, velmi sebevědomí a také přemýšlíte, jaké by to bylo, kdybyste uspěli, a neradi uvažujete nad horším výsledkem, což je snad ten nejlepší způsob přemýšlení před každou soutěží. Alespoň já jsem se cítila před soutěží opravdu úžasně a byla nabitá pozitivní energií a přirozenou nedočkavostí.

Soutěží se ve čtyřech kategoriích. Věkem a školou patřím do

kategorie II. A. Spolu se mnou konverzovalo celkem dvacet jedna žáků.

Začínalo se písemnou částí, což znamenalo testy, a nejen jeden. Dva testy byly na poslech a ten třetí na doplňování slovíček z vlastní slovní zásoby.

Při ústní části mi štěstí nehrálo do karet. No řekněte, kdo si kdy vylosoval z dvanácti témat zrovna to, které opravdu nechtěl? O zdraví a nemocích toho opravdu moc nenapovídám. Zkrátka výzva jak má být.

Celkově se mi líbí koncept těchto soutěží. Celá třída píše test a pak si vás volají po dvojicích na pětiminutovou konverzaci. Mluvená část byla z mého pohledu lehčí, protože vlastně můžete mluvit, o čem chcete na dané téma, nebo popisujete obrázky, přičemž vás hodnotí pětičlenná porota složená z učitelů škol okresu. Byla jsem asi jedna z mála, která si to opravdu užívala. Jen jsem seděla, jedla svačinu a čekala, až zavolají číslo dvacet. Po asi dvou hodinách už zbývalo jen samotné vyhlášení výsledků.

Čtete si těch pár řádků a říkáte si: "Jak tedy dopadla?" Odpovím jednoduše: "Dopadla jsem dobře." Vlastně jsem skončila přesně uprostřed, a to jedenáctá. Už jen to, že jsem si to užila a měla jsem šanci se opět předvést, bylo pro mě to největší vítězství. Vyhrát v soutěži je sice krásné, ale ještě hezčí je být spokojen sám se sebou.

Eliška Bervidová

Naše smysly

V úterý 21. února do 1. třídy zavítala příjemná návštěva v podobě lektorky ze záchranné stanice Ochrana fauny Hrachov. Nejdříve nám organizaci v krátkosti představila a seznámila nás s tím, jak bychom se měli zachovat, kdybychom našli nějaké opuštěné mládě nebo poraněné zvíře.

Pak už jsme se ale pustili do projektového programu Naše smysly. Zjistili jsme, že máme pět smyslů a otestovali jsme si, jaké to je o jeden z nich přijít. Při kreslení bez zraku podle předlohy pro slepé jsme se hodně nasmáli a potleskem jsme ocenili všechny, kteří jen pomocí sluchu našli svého spolužáka ve třídě. Hodně nás překvapilo, jak vypadá časopis s Braillovým písmem. Nejvíce jsme si užili hmat. Ten se totiž zkoušel na malém dobrovolníkovi – morčátku Chundeláci.

Nataša Havlíková

Pojďte mezi nás

Žáci osmé a deváté třídy se zúčastnili projektu Střední školy spoju a informatiky v Táboře. Celá akce se konala v pondělí 6. února. Usadili jsme se ve třídě v přízemí naší školy a prezentace mohla začít. Prezentující nám předvedli spoustu pokusů a také výrobků, které vytvořili žáci jejich školy. Dozvěděli jsme se, jaký nejvyšší tón zvuku slyšíme, jakou máme paměť, jak pracovat v časovém shonu, ale hlavně jak jednotlivé přístroje fungují. Celá prezentace byla obohacena soutěžemi o žetony, které škola vyrábí v 3D tiskárně. Žetony jsme si nakonec mohli vyměnit za ceny, jako byla taška, diář nebo fleška. Celý projekt trval dvě hodiny. Obohatili

Chci si
slepořit
rozměr?

Kde pracuji?
Tvoji rodiče?

Potřebovala
bych uklízet!

Nefunguje mi
pračka, septet
se kotlíkem

jme si znalosti z fyziky a chemie. Možná budou někteří z nás po základní škole pokračovat ve studiu právě na této střední škole.

Eliška Bervidová

Učitelka

V rámci čtyř projektových hodin na téma korupce jsme zhlédli slovensko-český film režiséra Jana Hřebejka Učitelka. Poté jsme spolu se spolužáky z osmé třídy vymýšleli scénky, kde tahle propracovaná dáma sehrávala hlavní roli. Děj filmu byl pro nás velmi složitý a opravdu závažný. Vůbec nechápu, jak hlavní postava, učitelka Mária Drazdechová, mohla využívat své žáky k tomu, aby jí uklízeli doma. Co jí k tomu vedlo? Je sice pravda, že přišla o manžela, ale zas tak špatně na tom nebyla. A vozit se po dívce, která za nic nemohla, i když její rodiče odmítli dělat učitelce poskoky, mně přijde zvrácené. Ta dívka se kvůli tomu pokusila o sebevraždu a málem přišla o život. Vůbec to nebyla legrace. Někteří rodiče to s učitelkou měli opravdu těžké.

Myslím, že rodiče, kteří ve filmu tvrdili, že mají učitelku rádi, si mohli nespokojené rodiče alespoň vyslechnout a víc spolupracovat. Je těžké uvěřit tomu, čeho byla učitelka schopná. Vydírala, intrigovala, manipulovala, chovala se nadřazeně a myslela si, že na to má právo jenom proto, že je členkou strany, která ve společnosti vládla. Film byl ve slovenštině, ale mně to nevadilo. Je to krásný jazyk, líbí se mi. Film mě zaujal svým námětem i zpracováním a jsem ráda, že jsem ho mohla vidět a alespoň částečně se seznámit s praktikami totalitní moci.

Kristýna Žilková

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

VYDÁVÁ ZŠ CHOTOVINY

ŠÉFREDAKTOR: Jiří Honza

REDAKČNÍ RADA: Miroslava Honzová

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Eliška Bervidová, Hana Černá

TISK: tiskárna ABC CHOTOVINY

